

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/154/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200330
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5822200330.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., F. G. B. XXX/XXX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom v Čadci, Ul. 17. novembra 3215, IČO: 50 473 522, proti žalovaným: 1/ H. I. B., C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., F. G. B. XXX/XXX, 2/ K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., F. G. B. XXX/XXX, 3/ L. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., E. XXXX/XX, 4/ A. G., C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., N. F. XXX/XX, 5/ B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., F. G. B. XXX/XXX, ako právnymi nástupcami pôvodného žalovaného H. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, žalovaní 1/ až 5/ zastúpení Vojčik & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach - mestská časť Juh, Rázusova 13, IČO: 36 866 563, v spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/9/2022-327 zo dňa 09.05.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaným 1/ - 5/ priznáva voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa voči pôvodnému žalovanému H. B., t. j. svojmu synovi, nar. XX.XX.XXXX, ktorý následne v priebehu konania zomrel XX.XX.XXXX a jeho právnymi nástupcami sú žalovaní 1/ - 5/, domáhal určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. N. K., a to parc. KN-E č. 10658, lesný pozemok o výmere 3.319 m² a parc. KN-E č. 10673, orná pôda o výmere 13.289 m², ďalej, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. N. K. v podiele 291060/15240960 v parc. KN-E č. 10659, lesný pozemok o výmere 1.508 m² a parc. KN-E č. 10660, lesný pozemok o výmere 1.289 m², ďalej, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k. ú. N. K., v podiele 14554/15240960, v parc. KN-E č. 10689, lesný pozemok o výmere 3.117 m², ďalej, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k. ú. E., v podiele 3/6 v parc. KN-E č. 4756, orná pôda o výmere 7.852 m² a podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX (správne XXXX) k. ú. E., v podiele 1/2 v parc. KN-E č. 74757/103, trvalý trávnatý porast o výmere 310 m². Vychádzal z toho, že žalobkyňa mala na požadovanom určení vlastníckeho (spoluvlastníckeho) práva k predmetným nehnuteľnostiam naliehavý právny záujem podľa ust. § 137 písm. c) CSP, nakoľko rozhodnutie súdu, ktorým by jej žalobe vyhovel, by predstavovalo spôsobilú listinu pre zmenu v katastri nehnuteľností evidovaných vlastníckych vzťahov k predmetným nehnuteľnostiam na stav žalobkyňou požadovaný. Vo vecnej rovine sa žaloba odvíja od otázky platnosti kúpnej zmluvy, na podklade ktorej došlo k zápisu vlastníctva k nim na pôvodne žalovaného H. B.. Žalobkyňa namietala absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy z dôvodu absencie vlastnoručného podpisu H.

B. ako kupujúceho na kúpnej zmluve, jeho nespôsobilosťou na právne úkony (neschopnosťou pochopiť význam a obsah kúpnej zmluvy) a tiež jej (relatívnu) neplatnosť, ktorej sa dovolala, pretože mala byť uvedená do omylu, nakoľko kúpna zmluva nemala obsahovať jej skutočnú a pravú vôľu, keďže nemala vôľu uzatvoriť zmluvu na prevod všetkých predmetných nehnuteľností obsiahnutých v kúpnej zmluve a už vôbec nie za sumu 100,- EUR, ktorá je neprimerane nízka, a preto odporuje aj dobrým mravom. Vychádzal z toho, že kúpna zmluva bola datovaná k 30.07.2020 a sú na nej podpisy žalobkyne ako predávajúcej, ktorá ju podpísala 31.07.2020 a jej podpis bol uvedeného dňa úradne overený matrikárkou Matričného úradu E. a tiež aj podpis H. B. ako kupujúceho. Bolo nesporné, že žalovaný dlhodobo trpel závažným autoimúnnym ochorením sklerózou multiplex, a že toto jeho ochorenie bolo v čase uzatvárania kúpnej zmluvy v pokročilom štádiu. K jednotlivým žalobkyňou uvádzaným dôvodom neplatnosti, z ktorých danosť ani jedného z nich na základe vykonaného dokazovania preukázaná nebola, konštatoval nasledovné. Hoci ochorenie H. B. malo závažný vplyv na jeho motorické schopnosti aj v čase uzatvárania kúpnej zmluvy, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ju podpísal vlastnoručne, a to všetky jej vyhotovenia. K jej podpisovaniu z osôb, ktoré boli prítomné pri podpisovaní, sa k tomu vyjadrili žalobkyňa (uvádzajúca, že H. B. ju podpísal v aute pred obecným úradom a že žalovaná mu pritom držala ruku), ďalej žalovaná 1/ (tá uvádzala, že jedno z vyhotovení kúpnej zmluvy podpísali žalobkyňa a H. B. ešte doma a ďalšie podpísal v nasledujúci deň v aute pred obecným úradom pred matrikárkou, tvrdiac, že pri podpisovaní mu ruku ani nič nedržala a dokázal to podpísať sám) a H. G. J., z ktorej výpovede z 25.04.2023 vo vyšetrovacom spise v pozícii svedka o. i. vyplýva, že pracuje na Obecnom úrade E. aj ako zastupujúca matrikárka a dňa 31.07.2020 bola overiť podpis žalobkyne a H. B. pred obecným úradom. H. B. sedel v aute na prednom sedadle spolujazdca, žalobkyňa sedela v aute za ním a autom ich priviezla žalovaná 1/. Ako prvý overovala podpis žalobkyne pod č. 1604, 1605 a 1606, a to v žiadosti o zmenu a doplnenie údajov do katastra a dvakrát na kúpnej zmluve a pred podpisom sa žalobkyne spýtala, či vie, čo podpisuje, nakoľko to bežne robia pri starších ľuďoch, na čo jej žalobkyňa povedala, že áno, že vie, čo podpisuje. Dala jej osvedčovaciu knihu aj dvakrát kúpnu zmluvu a žiadosť o zmenu a doplnenie údajov do katastra, čo všetko podpísala. Podpis H. B. na kúpnej zmluve nebolo potrebné overovať, hoci sa jej na to pýtali, či aj on má overiť podpis. 31.07.2020 bol overený jeho podpis na potvrdení o žití pre Česku správu sociálneho zabezpečenia a ten je v overovacej knihe pod č. 1607, keď vo vyšetrovacom spise na č. I. 68 sa nachádza aj kópia z osvedčovacej knihy týkajúca sa zápisov pod č. 1604 až 1607. Uvedeným bola preukázaná ako fyzická schopnosť H. B. podpísať sa dňa 31.07.2020, tak aj jej vlastnoručné podpísanie menovaným, keď podľa skutkového tvrdenia žalovanej 1/ jedno vyhotovenie kúpnej zmluvy vlastnoručne podpísal H. B. už deň predtým na tom vyhotovení, ktoré podľa žalovanej 1/ predtým podpísala žalobkyňa, čoho svedkom bola žalovaná 3/, tak ako to táto uviedla na predbežnom prejednaní sporu. Fyzickú schopnosť H. B. podpísať kúpnu zmluvu v čase jej vyhotovenia nepriamo potvrdzuje aj to, že v konaní sp. zn. 5C/65/2021, v ktorom bolo zatiaľ neprávoplatne rozhodnuté prvostupňovým súdom 07.06.2022, o tom, že nebolo dané právo H. B. na odstúpenie od kúpnej zmluvy uzatvorenej 11.05.2021 medzi ním ako predávajúcim a L. B., C. B. ako kupujúcou, uzatvorenej cca 3 roka neskôr. Nebolo sporné, že zmluvu z 11.05.2021 H. B. vlastnoručne podpísal, t. j. bol napriek jeho ochoreniu fyzicky schopný tak urobiť, hoci jeho zdravotný stav sa s ohľadom na jeho diagnózu postupom času ešte viac zhoršoval. K podpisovaniu druhej zmluvy vypovedala v uvedenom konaní ako L. B. (vystupujúca ako žalobkyňa) a v zhode s ňou aj svedkyňa A. O., obidve uvedúc, že prvý rovnopis zmluvy H. B. podpísal sám, pri tom druhom mu pomáhala jeho manželka (terajšia žalovaná 1/), tak že mu pridržiavala zápästie a vravela mu, aby sa viac snažil, pretože má ťažkú ruku. Pokiaľ ide o samotný postup podpisovania druhej zmluvy H. B., prakticky zhodne o tom vypovedala v uvedenom konaní aj terajšia žalovaná 1/ a súd s ohľadom na svoje zistenia v uvedenom konaní konštatoval, že nebolo zistené, že by H. B. ako žalovaný v uvedenom konaní zmluvu nepodpisoval, alebo že by jeho manželka nútene ovplyvňovala pohyb tak, aby došlo k podpisu zmluvy žalovaným proti jeho vôli, ale ak manželka žalovaného v procese podpisu zmluvy pristúpila k nemu, jej vstup z dôvodu jeho zdravotného stavu bol zameraný len na úchop pera a knihy overovaných podpisov a zmlúv. K druhému tvrdenému dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy spočívajúceho v tvrdení žalujúcej strany, že H. B. nebol z dôvodu uvádzaného v § 38 ods. 2 OZ spôsobilý takúto zmluvu uzavrieť, napriek tomu, že rozhodnutím súdu nebola jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, resp. nebol spôsobilosťou na právne úkony pozbavený, súd uviedol, že ani takýto dôvod neplatnosti nebol preukázaný. V tejto súvislosti mal k dispozícii 4 lekárske správy dotýkajúce sa aj psychického (duševného) stavu H. B., pričom k jeho rozumovým schopnostiam sa pomerne konzistentne vyjadrovali vypočutí svedkovia vrátane takých, ktorých tvrdenia nemožno spochybňovať s ohľadom na ich možný záujem na výsledku tohto sporu, keďže ich prezentácia nie je kompatibilná s jeho dosiahnutím. Zo správy P. H. I. B., J., neurológa Neurologickej kliniky ÚN Martin z 09.06.2022 (č. I. 101 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že H. B. sa liečil

od roku 2001 na roztrúsenú sklerózu, že v rámci ochorenia má závažné poruchy pohybu, je pripútaný na invalidný vozík a potrebuje pomoc pri bežných sebaobslužných výkonoch. Má zníženú citlivosť končatín, potiaže s prehĺtaním, máva bolesti, ale jeho mentálny stav je primeraný veku, primerane komunikuje, rozumie hovorenému a nemá závažnejšie kognitívne poškodenie. Má pomalšie psychomotorické tempo, ale schopnosť uvažovania a racionálneho hodnotenia problémov nie je narušená, a že menovaného pozná ako čestného a úprimného človeka (lekárska správa I.). Z lekárskej správy H. L. E., všeobecného lekára pre dospelých, ktorá bola praktickým lekárom H. B. z 09.06.2022 danej na vyžiadanie OR PZ v Dolnom Kubíne (č. I. 102 vyšetrovacieho spisu) ohľadne mentálnej spôsobilosti H. B. vyplýva, že tento je mentálne spôsobilý rozoznať a chápať veci a súvislosti s uvedenými právnymi úkonmi aj v tej dobe, čo je už dlhšia doba od skutku, že nie je jej známe, že by v r. 2020 bol mentálne nespôsobilý na akékoľvek právne úkony, že je fyzicky obmedzovaný až imobilný pre svoje zdravotné ťažkosti, ale nie mentálne. Pri svojom ochorení je viac citlivejší a zraniteľnejší, lebo je odkázaný na pomoc druhej osoby, ale je schopný samostatného rozhodovania a konania (lekárska správa II.).

V zhode s vyššie uvádzanou správou je aj ďalšia správa H. E. z 21.03.2024, vydaná na žiadosť žalovanej 1/, v ktorej uvádza, že H. B. bol mentálne spôsobilý rozoznať a chápať veci a súvislosti, že bol fyzicky obmedzený až imobilný, pri svojom ochorení bol odkázaný na pomoc druhej osoby, ale vždy sa rozhodoval samostatne a konal podľa vlastného uváženia. Výpovednú hodnotu tejto správy neznižuje fakt, že bola vystavená až po smrti H. B., keďže ju vystavila jeho dlhoročná praktická lekárka majúca poznatky o jeho zdravotnom stave (lekárska správa III.).

Podľa správy zo dňa 31.12.2021 predloženej žalujúcou stranou, taktiež vypracovanou H. E., ktorá mala byť vydaná na žiadosť H. B. a jeho príbuzných pre potreby súdu, sú uvádzané ako prejavy ochorenia H. B. chronické ťažkosti - bolesti hlavy, slabosť, kŕče končatín, nesústredenosť, sťažaná komunikácia, depresie, imobilita. Tiež je v nej uvádzané, že H. B. užíva ťažké analgetiká a omamné lieky, čo spôsobuje ospalosť, nesústredenosť, náladovosť, že nie je schopný vnímať realitu, zabúda, má ťažkosti s komunikáciou a vyjadrovaním sa a predstavami (lekárska správa IV.). Akurát v naposledy uvedenej správe, v rozpore s predchádzajúcimi dvoma správami tej istej lekárky a ďalšou správou špecialistu - neurológa je uvádzané, že menovaný nie je schopný vnímať realitu, pričom šlo o dôkaz, ktorý mal slúžiť H. B. v jeho prospech pre účely konania sp. zn. 5C/65/2021, ktorý však v kontexte ostatných vykonaných dôkazov súd vyhodnotil tak, že konštatoval spôsobilosť H. B. uzatvoriť danú druhú kúpnu zmluvu. Ak pri lekárskejších správach III., IV. nemožno vylúčiť prítomnosť prvku subjektívneho ovplyvňovania pisateľa danej správy jej žiadateľom pre záujem žiadateľa, ktorý potvrdením chcel v čase, kedy ho požadoval, preukázať v konkrétnom konaní sp. zn. 5C/65/2021, naproti tomu lekárske správy I. a II. boli vystavené na žiadosť príslušného štátneho orgánu (polície) dvoma rôznymi lekármi, z toho jedným špecialistom - neurológom a druhé H. E., majúcich bezprostredné poznatky o H. B. ako ich dlhoročnom pacientovi, kde nemal byť prečo prítomný čo i len náznak z možného ovplyvňovania, keď ako už bolo uvedené, v súlade s ním je aj lekárska správa III. Okrem toho z obsahu správy z 31.12.2021 jednoznačne nevyplýva, že by sa jej obsah (ak by vôbec mal byť pravdivý, hoci je v rozpore s následnými tromi správami popisujúcimi tam uvádzané závery pre celé obdobie, ktorým trpel H. B. roztrieštenou sklerózou) mal nevyhnutne týkať aj obdobia v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy. Pritom závery správ I., II., III. sú v súlade s vnímaním rozumových (intelektových) schopností H. B. jeho blízkymi osobami, ktoré vystupovali v spore ako strany, ale aj ktoré boli vypočuté ako svedkovia, či už na návrh žalujúcej alebo žalovanej strany.

Všetci žalovaní, ktorí sa vo veci vyjadrili, zhodne potvrdzovali, že H. B. mal mať prakticky „až do konca 100 %-nú hlavu“. Zo žalobkyňou navrhnutých svedkov jej dcéra a sestra H. B. A. O. vypovedala, že „po mentálnej stránke mal však rozum vždy dobrý, ale nebol v pozícii, aby mohol o niečom rozhodnúť, že chce to alebo hento, lebo jednoducho bol odkázaný na ľudí okolo seba, na svoju manželku a ona by mu to dala pocítiť, keby urobil niečo proti svojej vôli“. Zať žalobkyne svedok H. B. vo výpovedi nepoukazoval ani nenaznačoval nejaký rozumový deficit H. B., keď v súvislosti s jeho ochorením konštatoval akurát to, že zo začiatku to s ním bolo ešte v pohode, ale postupom času sa to stále zhoršovalo, nakoniec zostal na vozíku a ku koncu už mal problém s pohybom, s rečou, ako aj s hovorením. Svedkyňa L. B. (ďalšia dcéra žalobkyne a manželka H. B.) uvádzala, že keď bol jej brat „už na vozíku, komunikoval slabšie, zle sa mu rozprávalo, ale rozumovo bol v poriadku a chápал veci. Bolo s ním treba rozprávať pomalšie a trpezlivejšie, ale nebolo to tak, že by nechápal, on bol až do konca rozumovo v poriadku“. Svedkyňa H. O. (sestra žalovanej 1/, ktorá v rozhodnom období vykonávala H. B. osobnú asistentku - od januára 2018 do septembra 2020) vypovedala, že s H. B. sa dalo bezproblémovo porozprávať a že „on vždy odpovedal k veci, vedel, čo chce“. Svedkyňa N. P. (vnučka žalobkyne), ktorá sa o H. B. starala od 01.04.2014 tri a pol roka, sa nijako nevyjadrila k mentálnym schopnostiam H. B. v uvádzanom období značne predchádzajúceho rozhodnému obdobiu. Táto sa akurát vyjadrovala k jeho fyzickým

deficitom (slabosť, potreba asistencie, problémy s vyslovovaním a vôbec rozprávaním, atď.). Rovnako sa k rozumovým schopnostiam H. B. nevyjadril ani J. B. (syn žalobkyne a brat H. B.), ktorý ohľadne jeho fyzického stavu uvádzal, že H. B. bol úplne nevládnny, už ani rozprávať nemohol, ledva rozprával a on mu ani nerozumel.

V kontexte vyššie uvedeného súd prvej inštancie nezistil, že by v čase uzatvárania kúpnej zmluvy mal H. B. trpieť nejakou duševnou poruchou, resp. mal konať v nejakej duševnej poruche, ktorá by ho s poukazom na § 38 ods. 1 OZ robila na takýto úkon neschopným. Takýto záver okrem obsahu tých lekárskejších správ, ktoré boli vyžiadané políciou a tvoria súčasť vyšetrovacieho spisu „objektívizuje“ fakt, že aj svedkovia, ktorí boli vypočutí na návrh žalujúcej strany netvrdili, že by H. B. nemal byť duševne v poriadku, ale naopak dcéry žalobkyne, ktoré by mohli mať záujem na výsledku sporu (z nich predovšetkým L. B.) dokonca potvrdili, že tento bol rozumovo v poriadku a chápal veci. Vykonané dokazovanie teda nepreukázalo, že by H. B. mal v čase uzatvárania kúpnej zmluvy konať v duševnej poruche, ktorá by ho robila neschopným urobiť takýto úkon a navyš ani žiadna (nejaká) duševná porucha menovaného, ktorá by musela byť závažnejšieho charakteru, aby vôbec mohla takýto následok vyvolať, u neho preukázaná nebola. Súd ďalej uviedol, že už v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení poukázal na to, že pri skleróze multiplex následok v oblasti psychiky človeka, napr. vo forme demencie sa vyskytuje len u malej časti chorých (10 - 15 %), takže ochorenie samo o sebe nepreukazuje nedostatok jeho rozumových schopností, tobôž prítomnosť nejakej duševnej poruchy. Za uvedenej dôkaznej situácie, rešpektujúc aj zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania nevidel dôvod nariaďovať vo veci znalecké dokazovanie na posudzovanie duševného (psychického) stavu H. B. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, ako to navrhovala žalujúca strana, čo by si navyš vyžadovalo odročenie pojednávania. Mal za to, že žalujúcej strane nič nebránilo, ak takýto dôkaz považovala za potrebný, požiadať o vypracovanie súkromného znaleckého posudku v priebehu konania, prebiehajúceho viac ako 2 roky, t. j. mala na to viac ako dosť času. Je pritom povinnosťou strany sporu včas predložiť, resp. zabezpečiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktorých zabezpečenie je v ich dispozícii, s čím počíta aj ust. § 132 ods. 3 CSP. Na pojednávaní žalujúca strana (jej zástupca) ani nerozporoval (dokonca súhlasil s tým), že žalobkyni nič nebránilo dať si vypracovať súkromný znalecký posudok, hájaj sa prakticky len tým, že už v žalobe označili takýto dôkaz. Z uvedených dôvodov tento dôkaz nevykonali.

Súd nezistil ani rozpor kúpnej zmluvy s dobrými mravmi, ktorý by mal zakladať jej neplatnosť podľa § 39 OZ. Takou okolnosťou bez ďalšieho nie je ani dojednaná výška kúpnej ceny (100,- EUR) a jej prípadný nepomer k hodnote ňou prevádzaných nehnuteľností. V rámci zmluvnej voľnosti nie je právnym poriadkom zakázané ani dojednanie príliš nízkej kúpnej ceny, resp. zvlášť hrubý nepomer medzi plnením a protiplnením pri kúpe nehnuteľnosti, teda ani samotná skutočnosť dojednania symbolickej kúpnej ceny (1,- EUR) nepredstavuje rozpor so zákonom a nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Neprieči sa zákonu, pokiaľ účastníci kúpnej zmluvy v prípade, na ktorý sa nevzťahuje cenová regulácia, dojednanú kúpnu cenu vo výške vyššej alebo nižšej ako je cena obvyklá (trhová) (3Cdo 244/2018). V danom prípade šlo o prevod nehnuteľností medzi blízkymi osobami (matka - syn), ktoré navyš v čase jej uzatvorenia bývali dlhodobo v spoločnej domácnosti, pričom nebolo sporné, že pri vybavovaní zápisu časti týchto nehnuteľností na žalobkyňu mal žalobkyni pomáhať, a to na svoje náklady práve H. B..

Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala neplatnosti kúpnej zmluvy aj podľa § 49a OZ pre to, že mala podľa svojho tvrdenia konať v omyle spočívajúcom v jej presvedčení, že má prevádzať na H. B. len pozemok pod altánkom (taký pozemok pritom podľa viacerých výpovedí ani nebol jej predmetom a už predtým mal byť na H. B. prevedený) a nie všetky v zmluve uvádzané nehnuteľnosti, konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, že skutočne mala v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy konať v omyle, ktorý by okrem toho musel byť vyvolaný H. B. ako osobou, ktorej bol určený alebo H. B. by o ňom musel vedieť. Žalujúca strana v danej súvislosti poukázala na simuláciu v osobe kupujúceho, ktorou osobou mala v skutočnosti byť žalovaná 1/, ktorá na to mala využiť H. B. ako svojho manžela. Také niečo nielenže preukázané nebolo, ale ani možné nie je, pretože simulácia podľa § 41a ods. 2 OZ sa môže týkať výlučne obsahu právneho úkonu a nie jeho subjektov, ktoré pri simulovanom a disimulovanom právnom úkone musia byť totožné. V rozpore s tvrdením žalobkyne uvádzanými na predbežnom prejednaní sporu, že „nedali jej ani prečítať to, čo podpísala...“, že ... podpísala to bez toho, že by vedela, čo podpísala...“, že „prvýkrát kúpnu zmluvu videla až vtedy, keď jej ju dali podpísať, ale ju nečítala, lebo jej ju nedali prečítať.“, sú vyjadrenia žalovaných 1/ a 3/, z toho istého dňa. Žalovaná 1/ uvádzala, že jedno vyhotovenie kúpnej zmluvy podpísali obaja (žalobkyňa a H. B.) ešte doma po tom, ako zmluvu spolu viackrát prechádzali a čítali, že si ju žalobkyňa prečítala a mala ju aj so sebou, keď išli na nasledujúci deň overovať jej podpis a žalovaná 3/, ktorá bola prítomná pri podpise kúpnej zmluvy žalobkyňou u nich v kuchyni, že to ešte pozerali na ZBGIS, aká je to parcela a keď to spolu prešli všetci štyria, teda okrem žalobkyne, nej, H. B. a žalovanej 1/), tak si znova so žalobkyňou sadla a zasa kúpnu zmluvu prešli, čo urobila

preto, lebo sama to chcela, po čom sa žalobkyne spýtala, či tomu všetkému rozumie, či vie, aké parcely sú tam, na čo jej žalobkyňa povedala, že ona všetko vie a vie, aké sú to parcely a až po tom to podpísala. Žalobkyňa v trestnom konaní vo výpovedi 06.12.2022 ako svedok - poškodený uviedla, že so žalovanou 3/ nikdy nečítala žiadnu zmluvu, keď túto výpoveď podľa záznamu vyšetrovateľa žalobkyňa čítala z papiera, hoci predtým vo výpovedi 23.06.2022 naopak uvádzala, že v kuchyni so žalovanou 3/ svojou vnučkou čítala kúpnu zmluvu, ktorou mal byť na H. B. prevedený pozemok pod altánkom pri jej rodinnom dome, že to čítali spolu naraz, lebo sedeli vedľa seba a zdá sa jej, že pri tom bola prítomná aj žalovaná 1/. Z uvádzaných výpovedí je zjavne zrejmý rozpor a tiež sa dá z jej ďalšieho vyjadrenia na predbežnom prejednaní sporu, podľa ktorého „ju ani nenapadlo, aby si kúpnu zmluvu prečítala“ vyvodit' jej nezáujem si kúpnu zmluvu prečítať. Na rozdiel od výpovede žalobkyne sú výpovede žalovaných 1/ a 3/ či už v rámci trestného alebo tohto konania ohľadne procesu uzatvárania kúpnej zmluvy a jej podpisovania konzistentné. Prítom nebolo zistené žiadne konanie zo strany akejkoľvek tretej osoby, ktorým by mala žalobkyne brániť, aby si kúpnu zmluvu prečítala alebo mohla prečítať. Nepresvedčivo vyznieva aj tvrdenie žalobkyne, že kúpnu zmluvu nemala čítať aj preto, lebo dôverovala žalovanej 1/ v kontexte jej opakovaných tvrdení o žalovanej 1/, že táto jej mala ubližovať a všeličo zlé si na ňu vymýšľať. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne je aj to, čo vyplýva z čestného prehlásenia datovaného k 03.11.2020, nesporne podpísaného žalobkyňou, z ktorého vyplýva, že kúpnu zmluvu si riadne prečítala, jej obsahu porozumela a táto zodpovedá v plnej miere jej skutočnej vôli. Súd preto konštatuje nepreukázanie predpokladov vyplývajúcich z ust. § 49a OZ, ktorých súčasné splnenie spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre omyl konajúcej osoby. U žalobkyne, ktorá viackrát menila svoje stanoviská aj v trestnom konaní, nemožno vylúčiť zmenu jej vôle po uzavretí kúpnej zmluvy ohľadne prevodu predmetných nehnuteľností H. B. aj pod vplyvom vonkajších okolností súvisiacich so zmenou miesta jej bydliska po uzavretí kúpnej zmluvy a v tej súvislosti jej snahu z tohto dôvodu v súčasnosti tvrdiť, že už pri uzatváraní kúpnej zmluvy nemala mať vôľu prevádzať to, čo predstavovalo predmet kúpnej zmluvy (to, že v čase uzatvárania kúpnej zmluvy mala mať inú vôľu, než tú, ktorá je písomne v zmluve obsiahnutá, prítom vykonané dokazovanie nepreukázalo), čo však v takomto prípade by nebolo rozhodné pre posudzovanie dôvodnosti žaloby, keďže prípadná následná zmena stanoviska (vôle) žalobkyne po uzatvorení kúpnej zmluvy nemá žiadny vplyv na jej platnosť a viazanosť žalobkyne prejavom vôle, ktorý v kúpnej zmluve prejavila a potvrdila svojim vlastnoručným podpisom.

Z vyššie uvádzaných dôvodov súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nebolo zistené žiadny dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou predmetné nehnuteľnosti nadobudol od žalobkyne H. B..

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 CSP tak, že žalovaným 1/ až 5/, ktorí mali plný úspech vo veci, priznal voči žalobkyne nárok na ich plnú náhradu.

2. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h) CSP a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že žalovaná strana neuniesla dôkazné bremeno, že zmluvu podpísala ona a syn H. B. podľa tvrdení žalovanej 1/ ešte doma, keďže zo zmluvy, ktorú dala na založenie do spisu vyplýva, že ju podpísala pred matrikárom a nie je na nej uvedené, že uznala svoj podpis za vlastný. Žalovaná strana nepredložila zmluvu bez osvedčovacej doložky, ani zmluvu, kde by uznala podpis za vlastný, a preto súd nevyhodnotil dôkazy v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP. V kúpnej zmluve sa konštatuje, že je vyhotovená v 4 rovnopisoch, pričom matrikárika G. J. v trestnom konaní vypovedala, že podpísala všetky listiny bez nátlaku, čo evokuje, že pred ňou podpísala všetky vyhotovenia kúpnej zmluvy a vyvracia tvrdenie žalovanej 1/ a 3/, kedy mala zmluvu podpísať. Tvrdenie žalovanej strany, že jej bola ako kúpna cena zaplatený pobyt v kúpeľoch je v rozpore s tým, čo uviedla žalovaná 1/ a 3/ pri predbežnom prejednaní sporu, t. j. že kúpna cena 100,- EUR jej mala byť vyplatená H. B. po tom, čo kúpnu zmluvu podpísala. Napriek tomu, že pri predbežnom prejednaní sporu sa vyjadrila len žalovaná 1/ a 3/, že H. B. išla hlava na 100%, súd v rozpore s vykonaným dokazovaním konštatoval, že sa tak mali vyjadriť všetci žalovaní. Žalovaná 3/ pri predbežnom prejednaní sporu uviedla, že na portáli ZBGIS pozreli parcelu (nie parcely), ktorá mala byť predmetom kúpnej zmluvy, čo zodpovedá tomu, že mala záujem previesť len jednu parcelu pod altánkom, avšak podvodným konaním previedla 7 parciel, z ktorého dôvodu súd vyvodil svoje závery v rozpore s vykonaným dokazovaním. Ohľadne skúmania spôsobilosti na právne úkony H. B. sa súd zaoberal závermi vyšetrovateľa a prokurátora v trestnej veci ČVS:ORP-86/2-VYS-DK-2022 a obmedzil sa na jej posúdenie na základe záverov OČTK, ktoré na to nemajú odbornú spôsobilosť, z ktorého dôvodu mal byť na základe jej návrhu v žalobe vykonaný znalecký posudok. Súd sa obmedzil len na vyjadrenia všeobecnej lekárskej, ktorá vyjadrila nie totožné potvrdenie ohľadne mentálnej spôsobilosti H. B. na právne úkony a vychádzal

aj z potvrdenia neurologičky, pri ktorom sa nejedná ani o odborné vyjadrenie, ani znalecký posudok v rámci skúmania spôsobilosti H. B. na právne úkony. Duševný stav H. B. nebol z odborného hľadiska skúmaný riadne, pritom malo byť súdom nariadené ňou navrhované znalecké dokazovanie. V konaní sp. zn. 5C/65/2021 bol skúmaný zdravotný stav H. B., avšak v tomto spore, nie. Súd napriek tomu, že sa mohol oboznámiť s týmto spisom, obmedzil sa z neho len na zistenie toho, či H. B. podpisoval zmluvu sám alebo s pomocou tretej osoby, čo je menej podstatné, lebo to nevypovedá o jeho vôli a spôsobilosti na právne úkony. Tento dôkaz je pritom v rozpore s lekárskou správou neurologičky, že zdravotný stav H. B. vyžaduje pomoc tretej osoby pri bežných sebaobslužných činnostiach, a preto súd nemohol prihliadnuť na tvrdenie žalovanej 1/. Samotný súd ako aj žalovaní konštatovali, že zdravotný stav H. B. bol v pokročilejšom štádiu a mal vplyv na jeho motorické schopnosti, pričom aj ona tvrdila, že sa nedokázal sám najesť, a preto nemohol kúpnú zmluvu, tak ako tvrdila žalovaná 1/ podpísať sám, pretože mu žiadnym spôsobom nepomáhala, pričom súd rozpor týchto skutkových tvrdení vykonaným dokazovaním neodstránil. Žalovaná 1/ uviedla, že bola predĺženou rukou H. B., ktorá dala vypracovať znenie kúpnej zmluvy u advokáta, pričom nebolo preukázané, že H. B. sa s obsahom zmluvy oboznámil predtým ako ju podpísal, resp. či mu ju niekto čítal alebo si ju čítal sám, aj keď nemožno vylúčiť, že žalovaná 1/, postupovala v medziach jeho príkazu. Výpoveďami svedkov bolo preukázané a žalovaná strana nespochybňovala, že pri rozprávaní mu bolo ťažko rozumieť, pričom ona sa s ním o prevode pozemkov, ktoré bol predmetom zmluvy, nerozprávala. Žalovaná 1/ sa na predbežnom prejednaní sporu vyjadrila, že jej mala pomôcť pri nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním, a že medzi nimi bola dohoda, na podklade ktorej jej mala predmetné nehnuteľnosti previesť do vlastníctva, resp. jej manželovi, z čoho vyplýva, že žalovaná 1/ mala dôvod na to, aby ju oklamala a týmto konaním nadobudla vlastnícke právo k predmetným parcelám. Súd bol pritom povinný prihliadať aj na jej skutkové tvrdenia. Skutkový stav, z ktorého by vyplývalo, že pred H. B. prejavila vôľu mu previesť pozemky obídenním jej ostatných detí a že žalovaná 1/ konala pri zadaní požiadavky advokátovi v medziach jeho príkazu, nebol jednoznačne zistený. H. B. a žalovaná 1/ boli pritom v čase prevodu manželia, a teda do ich BSM patria aj nadobudnuté parcely, čím došlo k obohateniu žalovanej 1/. K nevyhoveniu návrhu na vykonanie dôkazov z jej strany by mohlo dôjsť len z troch dôvodov, a to preto, že 1. tvrdená skutočnosť, k overeniu alebo vyvráteniu ktorej bol dôkaz navrhnutý, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, 2. dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže nedisponuje vypovedacou potenciou, 3. tvrdenie, ku ktorému je dôkaz navrhnutý bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. ňou navrhnuté znalecké dokazovanie nebolo vzhľadom na predmet konania nadbytočné, keďže namietala nedostatok spôsobilosti H. B. na právne úkony v čase podpísania zmluvy podľa § 38 ods. 1 OZ a tento dôkaz bol spôsobilý vyvrátiť tvrdenie žalovanej 1/ a 3/ ohľadom jeho „100 % hlavy“. Zo strany súdu bola pritom neprimerane zaťažené ohľadne povinnosti dať si vypracovať znalecký posudok sama, počas vedenia súdneho konania, pretože vtedy bol H. B. ešte nažive, jej neprislúchalo právo nahliadnuť do jeho zdravotnej dokumentácie. Ďalej uviedla, že napriek konštatovaniu súdu, že nepreukázala konanie v omyle, že v trestnom konaní vypovedala odlišne a stotožniac sa so závermi polície, nevyhovela jej návrhu na vykonanie dôkazu jej výsluchom pri predbežnom prejednaní sporu bez akéhokoľvek zdôvodnenia v rozhodnutí. Tým došlo nielen k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ale aj k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, keďže súd na zistenie rozhodujúcich skutočností nevykonal navrhnuté dôkazy. Pritom už v samotnej žalobe uvádzala, že dôvod neplatnosti zmluvy bol aj v tom, že konala v omyle a jedine jej výsluchom by bolo preukázané, akú mala vôľu na uzavretí kúpnej zmluvy, čo do predmetu aj kúpnej ceny, a akú mala všeobecne skutočnú vôľu na prerozdelení pozemkov po jej smrti. V tomto smere bolo aj výsluchmi jej detí preukázané, že až po jej smrti sa mali dohodnúť, ako si pozemky podelia ako zákonní dedičia. Za takýchto okolností sa nemala možnosť ani vyjadriť k výsluchom jednotlivých svedkov a dokonca bol odopretý aj jej návrh na výsluch žalovaných v rade 1/ - 5/. Ďalej uviedla, že pokiaľ súd konštatoval, že nikdy by zmluvu nepodpísala, pokiaľ by s jej obsahom nesúhlasila, opomenul jej omyl, a to aj pri spisovaní čestného vyhlásenia, ktoré žalovaná strana založila do spisu.

3. Žalovaní žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, v celom rozsahu sa stotožniac s jeho skutkovými a právnymi závermi.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných zotrvala na skutočnostiach uvedených vo svojom odvolaní.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania žalobkyňa konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, naplňajúcimi atribúty ust. § 220 ods. 2 CSP, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

7. Žalobkyňa aj v odvolacom konaní namietala neplatnosť kúpnej zmluvy z dôvodu, že H. B. ako kupujúci ju sám nepodpísal (§ 40 ods. 1 OZ), pretože skleróza multiplex, ktorou trpel, bola v poslednom štádiu, tvrdiac, že sa nedokázal ani sám najesť, keď aj z lekárskej správy P. H. I. B., J., neurologičky, vyplýva, že jeho zdravotný stav si vyžadoval pomoc tretej osoby pri bežných sebaobslužných činnostiach, k čomu krajský súd dopĺňa, že za bežné sebaobslužné činnosti sa podpísanie nemôže považovať. Žalobkyňa pritom opomenula, že sama pri predbežnom prejednaní sporu uviedla, že zmluvu podpisovala pri obecnom úrade a syn H. ju podpisoval v aute. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z výpovede H. G. J., ako svedkyne v trestnom konaní vo vyšetrovacom spise, že ako matrikárka overovala pred obecným úradom podpis žalobkyne aj H. B., u neho v overovacej knihe pod č. 1607, ktorá časť osvedčovacej knihy sa nachádza aj v uvedenom spise. Rovnako sa o tom vyjadrila aj žalovaná 1/, pričom samotný H. B. vo svojom vyjadrení jednoznačne potvrdil, že podpis na zmluve je jeho vlastný podpis, ktorým potvrdil, že kúpna zmluva je prejavom jeho vôle. To, že H. B. bol schopný sa podpísať vyplýva aj z konania sp. zn. 5C/65/2021, v ktorom nebolo sporné, že tento odstúpil od inej zmluvy, ktorú podpísal o 3 roka neskôr, ktorej podpísanie potvrdila aj jeho sestra L. B. (vystupujúca ako žalobkyňa) a svedkyňa A. O., taktiež jeho sestra, ako aj terajšia žalovaná 1/. Vychádzajúc z uvedeného, táto námietka žalobkyne neobstojí, tak ako to bolo správne konštatované aj súdom prvej inštancie.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke žalobkyne o neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu podľa ust. § 38 ods. 2 OZ, keďže H. B. z dôvodu sklerózy multiplex konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na jej uzavretie neschopným, krajský súd uvádza, že sa taktiež v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie (bod 13. jeho odôvodnenia). Pokiaľ žalobkyňa namietala, že súd sa ohľadom spôsobilosti H. B. na právne úkony zaoberal závermi vyšetrovateľa a prokurátora v trestnej veci ČVS:ORP-86/2-VYS-D-2022 a obmedzil sa na jej posúdenie a na základe záverov týchto OČTK, ktoré nemajú odbornú spôsobilosť na takéto posúdenie, krajský súd dopĺňa, že uvedené tvrdenie je zavádzajúce, keďže súd prvej inštancie z nich, ako to vyplýva z jeho odôvodnenia (bod 10. – 16.) nevychádzal a jedná sa o skutočnosti uvádzané žalovanými v ich podaní z 09.04.2024. Zavádzajúca je a neobstojí ani námietka, že súd prvej inštancie sa oboznámil so spisom sp. zn. 5C/65/2021 len ohľadne podpisovania zmluvy H. B., no neoboznánil sa s ním ohľadom jeho spôsobilosti na právne úkony, keďže súd sa neoboznamoval so spisom, ale len s rozsudkom vydanom vo veci (č. l. 188, 323 rub). Žalobkyňa pritom takýto dôkaz nenavrhol a ani len netvrdila, aké skutočnosti mali byť z neho zistené, keď ako vyplýva z predmetného rozsudku duševný stav H. B. predmetom prieskumu nebol (neplatnosť jeho odstúpenia od kúpnej zmluvy bola posudzovaná podľa ust. § 37 ods. 1 a § 39 OZ). Súd pritom ani nekonštatoval, že o 100 % hlave H. B. sa vyjadrili všetci žalovaní, ale len tí, ktorí sa vo veci vyjadrovali, t. j. žalovaná 1/ a 3/, čo tvrdila aj žalobkyňa.

Neobstojí ani námietka žalobkyne, že v konaní nebol skúmaný zdravotný stav H. B., keďže tak súd učinil oboznámením sa s lekáorskými správami, ktoré vyhodnotil jednotlivo ako aj v súvislosti s ďalšími dôkazmi (bod 13. odôvodnenia), keď samotná žalobkyňa v odvolaní uviedla, že zdravotný stav H. B. mohol byť posudzovaný aj podľa lekáorských správ, pričom znalecké dokazovanie, tak ako na pojednávaní, na ktorom bolo vo veci rozhodnuté (č. l. 341 rub ods. 1, 317 rub ods. posledný) žiadala vykonať na spôsobilosť H. B. na právne úkony, čo je bezpredmetné, keďže tento ju nadobudol v plnom rozsahu plnoletosťou (§ 8 OZ) a táto zanikla jeho smrťou, po ktorej nič nebránilo žalobkyňu, keďže konanie trvalo ešte 1,5 roka dať si vypracovať znalecký posudok na posúdenie jeho duševného (psychického) stavu

tak ako to bolo správne konštatované aj súdom prvej inštancie, ktorý preto správne rešpektujúci zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania, návrh na vykonanie tohto dôkazu zamietol.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke žalobkyne, že konala v omyle krajský súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie (bod 15.). Pritom odvolacia námietka žalobkyne, že žalovaná 3/ na predbežnom prejednaní sporu uviedla, že po tom, čo si so žalovanou 3/ prezreli celú zmluvu, prezreli si len jednu parcelu (nie parcely) neobstojí a je vytrhnutá z kontextu, keďže žalovaná 3/ uviedla, že kúpnu zmluvu si prešli všetci štyria, teda okrem žalobkyne, otca, jej a aj žalovaná 1/ a ešte to pozerali na ZBGIS, aká je to parcela a keď to všetko prešli, tak znova si s babkou (žalobkyňou) sadla a zase tú kúpnu zmluvu celú prešli, a keď to prešli takto druhýkrát, tak sa jej spýtala, či tomu všetkému rozumie, či vie, aké parcely sú tam, na čo babka povedala: „Ja to všetko viem, ja viem, aké sú to parcely“ a keď sa jej spýtala, či ide zmluvu podpísať, tak povedala, že podpísať ju ide a podpísala ju. Uvedené na predbežnom prejednaní sporu potvrdila aj žalovaná 1/ (manželka H. B.). Pritom to, že žalobkyňa vedela, čo podpisuje, uviedla vo svojej výpovedi vo vyšetrovacom spise aj matrikárka H. G. J.. Žalovaná 1/, 3/ pritom zhodne uviedli, že s obsahom zmluvy sa oboznámil aj H. B., keďže ju s ním (ako aj žalobkyňou) viackrát prechádzali a čítali. Zhodne uviedli aj to, že po podpise kúpnej zmluvy H. B. vyplatil žalobkyni 100,- EUR, k čomu odvolací súd dopĺňa, že spochybenie vyplatenia kúpnej ceny nie je dôvodom neplatnosti kúpnej zmluvy.

10. Krajský súd ďalej dopĺňa, že žalovaný ešte v duplike z 08.07.2022 uviedol, že žalobkyni bolo do vlastných rúk doručenie rozhodnutie Okresného úradu Námestovo, katastrálny odbor o povolení vkladu jeho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a žalobkyňa nemala so svojím prejavom vôľe žiadny problém a uvedené v priebehu celého konania nenamietala, pričom problém začal až po dvoch rokoch od podpisu kúpnej zmluvy, po tom čo sa vzťahy v rodine po jeho odstúpení od kúpnej zmluvy so sestrou zhoršili.

11. K námietke žalobkyne, že súd ju napriek jej návrhu ako stranu nevypočul, a preto sa nemohla vyjadrovať k výsluchom svedkov a jej výsluchom by bolo preukázané, akú mala vôľu na uzavretie kúpnej zmluvy, čo do predmetu a ceny a akú mala vôľu na prerozdelení pozemkov po jej smrti, odvolací súd uvádza, že na pojednávaní bola prítomná, a preto jej nič nebránilo k výpovediam sa vyjadriť a akú vôľu mala vyplývalo z jej početných podaní. Pritom na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok nemala iné návrhy na dokazovanie, okrem znaleckého dokazovania, t. j. ani výsluchy žalovaných 1/ - 5/, a preto súd správne vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania a tieto dôkazy nevykonal.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, t. j. aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že dvojinštančnosť v súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

13. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami strán, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane nároku žalovaných na náhradu trov konania, priznaných im vzhľadom na plný úspech vo veci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovaným úspešným aj v odvolacom konaní ho priznal taktiež v rozsahu 100 %.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).